

Několik slov o autorovi stránek.

Jmenuji se Josef Konečný. O zrak jsem přišel v roce 1979. Tehdy mi bylo 22 let. O slepeckou problematiku jsem se začal více zajímat v roce 1988, kdy se u nás začaly objevovat první mikropočítače řady Sincler a později i první speciální zápisníky a PéCéčka. Tehdy jsem se pokoušel zmapovat možnosti jejich využívání i zrakově postiženými osobami. Od té doby až do dneška sleduji vývoj výpočetní techniky s úpravou pro nevidomé a snažím se ji, v rámci svých možností a schopností, popularizovat. V roce 1989 jsem, pod hlavičkou Společnosti nevidomých a slabozrakých založil a 10 let vedl v Brně první Eureka-klub, kde jsme se vzájemně seznamovali s obsluhou prvního mluvicího zápisníku pro nevidomé Eureka a následně i další výpočetní techniky - Sunrisse, Aria, PC,.... Tam jsem také poprvé lehce přičichl i k programování. Obsluhu těchto pomůcek jsem následně vyučoval i v základní škole pro nevidomé děti v Brně - Pisárkách a od roku 2000 i v brněnském TyfloCentru.

Od roku 1991 jsem začal s kamarády organizovat doprovodný program hudební přehlídky nevidomých dětí - Tmavomodrého festivalu. Samozřejmě, že byl věnován popularizaci výpočetní techniky a pomůcek pro nevidomé a slabozraké osoby. Této činnosti jsem se věnoval 25 let.

V roce 2015 se přestěhovalo středisko Teiresiás - středisko pro podporu studentů se specifickými nároky - do uvolněných prostor Lékařské fakulty na Komenského náměstí. Tím nazrál čas k realizaci dlouho zvažované myšlenky, povýšit doprovodný program TMF na vyšší úroveň. Tj. nabídnout návštěvníkům, vedle možnosti seznamovat se vždy s nejnovějšími pomůckami, diskutovat o nich s jejich dodavateli a seznamovat se s nimi formou krátkých, frontálně vedených odborných prezentací, také možnost si je více osahat a naučit se je, alespoň v základu používat. Od té doby se podílím na organizaci akce [Agora](#). Organizaci této akce se věnuji dodnes.

V roce 1990 jsem se, víceméně jen okrajově, začal zabývat také problematikou zpřístupňování veřejného prostoru pro nevidomé osoby v Brně. Byla to doba hledání možností a řešení, ozvučování semaforů, městské i meziměstské dopravy, veřejnosti přístupných staveb atd. Od roku 2001 jsem se této problematice začal věnovat aktivněji, protože rozsah této činnosti postupně neustále narůstal. V současné době mi problematika bezbariérovosti zabírá již většinu volného času. Z toho důvodu jsem přenechal výuku obsluhy speciálních pomůcek i organizaci Tmavomodrých festivalů svým kolegům v TyfloCentru a věnuji se plně výše zmíněné problematice, její popularizaci, poradenství a poskytování konzultací ve zmíněné oblasti. S výsledky mojí snahy se můžete seznámit také na těchto stránkách.

V osobním životě jsem ženatý, mám dvě dospělé děti a rád se toulám po lesích a kopcích v okolí Brna. Občas se projedu na koloběžce nebo se zhoupnu na laně, případně si huntuji tělo na své latifundii nedaleko od Brna. A někdy, když nikdo neposlouchá, si taky zahraji na kytaru, na kterou hraji hrozně rád.

Přeji vám příjemné a hlavně užitečné čtení.

Když potřebujete
podpořit v podnikání

